

Psáno pro všechny tuláky a trampy

ORBIS

-

TRAMPUS

-

AKTUALITS

-

- vydání W -

OBČASNÍ - NĚKOLIKASTRANÍK - OBĚŽNÍ
poprázdničné číslo

Narozeno: 26.8.1981

Začátečník . . .

Vše, co je zde napsáno

jsem si někde přečet, zaujalo mě to

a dávám na vědomí

široké trampské veřejnosti.....

překlepy a chyby musíte prominout

POZOR - /POZOR - POZOR

Zalíbil - li se ti tento "občasník" a jsi-li sběratel, přepiš toto vydání. OPIS pošli dál a TEPRVE pak si ORIGINAL USCHOVEJ !!! Stačíli ti přečtení, předej pak OTU dál spřízněným duším.

NECHTE KOLOVAT POUZE 3 týdny !!!

redakce

STARÉ POVĚSTI TRAMPSKÉ III.

Toulavé boty.

Žil, byl, kdysi za vlády krutého Paďoura II. — jeden trampík. Byl dobrého srdce — nikdy zemědělcům nekradl brambory z polí či slepice z kurníků, nekouřil ve stohu, netábořil na zakázaných místech ani jinak nebudil veřejné pohoršení. Přesto nebyly jeho cesty veselé. Vždycky se nějakou náhodou sešel s partou známých, nabídl jim ze svých skromných zásob, zpíval s nimi do noci slušné písničky — pak šel spát a ráno ho probudila ruka zákona. "Kamarádi" fuč a v okolí vždycky nějaká špatnost: chybělo domácí zvířectvo, hořel stoh nebo někdo vybilil místní hospodu. Průšvih na průšvih, pokuta za pokutou, nevěděl už chudák kudy kam.

A tak se jednoho večera se svým zoufalstvím obrátil k praotci Tram povi. Vypověděl mu všechno svů j žal a s hořkými slzami v očích prosil patrona o pomoc. Náhle zhasly všechny hvězdy, vítr ohnu koruny stromů až k zemi a ve světle žhavých uhlíků z ohniště tu stála mohutná postava praotce Trampa s vlajícím vousem. "Ahoj, kama ráde, volal jsi mne zahřmělo jakoby z oblak. "Jsem tady, co si přeješ? Tram pík se k smrti vyděsil. "A-a-ahoj!" vypravil ze sebe nakonec. A pak si dodal odvahy a děl: "Chtěl jsem jen vandrovat dál po starých stezkách, bez průšvihů, dál od lidí a falešných přátel..."

"Nic víc?" zeptal se praotec Tramp nedůvěřivě.

"Nic víc."

"Dobrá. Ví, že jsi dobrý tramp a věrný kamarád Pomohu ti. Jdi spát a ráno uhlídáš."

Zima probudila trampa ještě za šera. Chtěl jít dál, obul boty, jenže — ejhle! Celá podrážka pryč. Smutně zabalil svůj pingl — než co to? Mezi jeho věcmi ležel krásný kus kůže a docela v rohu byl cejch s amotného praotce Trampa, znak leoní moudrosti. Sebral věci, vzal kůži a pajdal co nejrychleji k nejbližšímu posázavskému ševci Kopejtkovi. Ten mu spravil boty na počkání, a protože trampík neměl peníze na zaplacení, nechal si zbytek kůže jako odměnu za práci. Spokojený trampík vyrazil

k domovu.

Boty mu šlapou samy, jako by tu cestu už po léta znaly. A jdou dál, i když by trampík nejraději zapadl někam do příkopu nebo k pállitru... Nemůžeš je odložit jako nějaké jiné křápy někam na půdu a už po nich nevzdechnout. Z ničeho nic tě samy táhnou ven, dál od lidí i od falešných kumsků přátel. Zase je obuješ a trmácíš se dál po starých trampských stezkách.

A tak trampík přišel k čarovným botám. Nebyl však sám. Spořivé švicke Kopejtko vyspravil kouzelnou kouzlu obuv nejednomu trampovi. Však se s nimi potkáváš po celý rok - uprostřed lesů a skal. Jdou, zasněží, kamsi daleko, sami pořádně nevědí kam. Mají skrátka boty s toulavého telete.

BALGAR

Vybráno z PORTÝRA 1981 :

- ...Při zkoušce mikrofónů v pátek i v sobotu odpoledne se hrála Vlejška a lidí v hledišti nevěděl jestli vsát nebo co. Hodí se to vůbec ?!
/Zvitok, Nitra/
- ... Když si pustím druhý TV program, takhle hezké p ísničky tam nejsou.
/Člen požární hlídky při druhém dnu služby/
- ... Co mě na Portě nejvíc rozesmálo ??
Jak Wabi Ryvola pil na recitálu mlíko....
/Krab, Plzeň/
- ... Mě nebudete nic vykládat. Já už jsem trampoval v roce 1920. Veteráni zpívají pořád ty staré písničky. Ty nové se zlepšují, zpívá se v nich o dnešní době a často útočí proti ničeni přírody s to je velmi dobře. Ve vlaku vidávám trampy solení i špatné, ale člověk musí skutečného trampa poznat. Trampingu fandím, je to rozhodně lepší, než sedět v chatě nebo ve městě.
/Plzeňský občan, věk 75 let/

NA CO SE TĚŠÍME ? ?

Myslím, že budeme s trampy kamsáááá, i když je jich tu tolik /PODPORUČÍK VB/

DIVNEJ DYSNEYLAND aneb JAK JSEM VIDĚL, FORTU

Od jara hovořil Jupp na scénách pražských klubů o trampském Disneylandu. Jubilejní 15. ročník Forty měl propagaci, jako snad žádný před ním. Oproti lonskému, v Sokolově, který dopadl výborně, bylo na přípravu moře času, a tak se mohlo vše řádně připravit. Jak to potom v Plzni dopadlo?

Porta své 15. výročí oslavila dosti nedůstojně, na výtvarně i technicky špatně vyřešené scéně před kapacitou naprosto nevyhovujícím amfiteátrům, recitály a komponovanými pořady v pavilonech výstaviště Ex Plzeň (kde jsem nebyl a tudíž nemohu posuzovat) a v Pekle (kde sice bylo dobře, ale které jsme si my, diváci, museli najít sami). Mimo jevištní inspicie byla Porta naprosto organizačně nezvládnutá (chyběli i tiskaři Poštýra a kdyby se dva kamarádi nerozhodli strávit valnou část Forty v tiskárně, v sobotu a neděli by Poštýr nebyl). Kiosky v areálu Forty musely být pro své zásobovatele zlatým dolem: játry, kuřaty a sedmikorunovými klobásami, plzenskou 12° a čtyřkorunovou limonádou se trampík mohl naplnit po okraj, kdyby na to měl, ale buřta za tři pade a lacinou limčou ^{aprov. 16} bys se svičkou o polednách menašel. Pocit toho, že na Portě chce kdosi s minimálním vydáním udělat maximální zisk, nevyhovující prostředí a organizační chaos nepříznivě ovlivnily atmosféru. Ta, s výjimkou pátečního deštivého večera, kdy všichni na jevišti (velký dík Mirkovi Kovaříkovi), v hledišti i u techniky doslova táhli za jeden provaz, nestála za nic.

Jaká byla na Portě muzika? Soutěžní večery, až na světlé výjimky kapel Hop Trop, Roháči, Newyjou(i když publikem nevkusně zavržených), Bří. Ebenové, Bluegrass Nova, Cestáři (se starým repertoárem v novém kabátě) a pár dalších, nepřinesly mnoho nového. Nevím, zda tento nedostatek byl zapříčiněn všeobecnou bídou, či prací krajských porot - krajská kola jsem neviděl, ale faktem zůstává, že pravděpodobně jen málokde z diváků byl z předváděné muziky u vytržení.

Z dalších pořadů jsem viděl dobré Setkání s tramskou písničkou (Mezi asi 15 vystupujícími kraloval Wabi Daněk, Kidák Tomáško s Roháči, Brontosauři, brněnské trojhvězdi Příboj - Karabina - Osvěna a Kapitán Kid s Islandem, který přijel odehrát svůj blok a hned zase odcestoval. Pořad velmi dobře uváděl, po delší odmlce zaviněná těžkou frakturou nohy, od konferenčního stolečku Vence Souček.) a společný reciták Žanny Bičevské a Spirituál kvintetu (Byl výborný a postoj kamarádů třidících zpěváky podle národnosti je jenom zavrženíhodný.). O estetických recitálech a komponovaných pořadech jsem slyšel názory tu kladné a jinde opačné a svým posudkem sloužit nemohu.

Chvályhodným nápadem byla výstava 15 let Porty ve fotografii. Mohli jsme si zde prohlédnout zajímavé nejen foto dokumenty a objednat fotografie z posledních ročníků. Žel Bohu výstava připravená bez znalosti prostředí (jak přiznává i Portýr) působila dost rozříštěným dojmem.

Mám-li zhodnotit Portu v porovnání s předchozími ročníky, musím přiznat, že jsem byl na ní ponejprv a ocitovat názor jejich několikaletých návštěvníků: "Plzeňská Porta byla v porovnání s několika předchozími ročníky po všech stránkách nejslabší..."

Majitelé výstaviště Ek Plzeň byli s Portou i jejími diváky všestranně spokojeni, ba nadšení, a prosí se, že bude uzavřena smlouva o uspořádání několika dalších ročníků v tomto areálu...

-Cimbura-

Na Portě jsem se dozvěděl: - - -

§ od Wabiho Ryvoly:

Dlouhohrající deska Hoboes Zvláštní znamení touha by měla vyjít v září či říjnu.

§ od kamarádů ze Slovenska:

Na září se připravuje v Handlovej slovenský tramský festival - jakási obdoba našeho Festivalu tramské písně v Horním Jelení.

-Cimbura-

ŠNĚRUJTE KLUCI KANADY

Hoháči Loket

V.K. Tomáňko

Šněrujte kluci kanady, zabalte deky na spaní
sobotní noc ohně proteplí
rytíři, blázní z kapradí, prsty vás zebou-te nevaď
hoďte svoje písně do větví.

1. Do poloprázdných vagonů přeneste kouzlo táborů
kde holkám z vlasů voní svítání
nákladákům stačí snad zvednutou rukou zamávat
mají taky kola toulavý.

R. Tak já vám nesu dobrou zprávu
rozkvetl první petrklíč
otevřel pro tuláky bránu
studenou zasněženou aříš
Tak já vám nesu dobrou zprávu
na řece ledy začli tát
na kempch už je vidět trávu
a vítr zkouší teple vát

2. Kde hcytil slinu toulavou
zná barvu nebe nad hlavou
zná a lsyší moje volání
Rozbalte cely na loukách
a když se měsíc nekouká
vente malou hvězdu do dlaní
Šněrujte kluci kanady.....

R.

/píseň z Forty 1961/

pozn. Kde znáte akordy k této písni, pošlete mi
je do redakce. LJ

Scoutě ZNÁTE TRAMPSKÉ PÍSNÍČKY, bude až příště
neboť ještě skore nikde neposlal výsledky minu-
lého kola.

NEDÁVNO VYŠLO . . .

v edici **Kaňbád**

"OBRAZOVÝ OPRAVNÍK OBECNĚ OBLÍBENÝCH OMYLŮ"

od **Luďvika Součka**..

... **POTLACH**, čteno správně **potlač**, neznamenal v jazycích indiánských kmenů na severozápadě Ameriky, kde vznikl (Britská Kolumbie), jen veselé posezení u táboráku, a už vůbec ne alkoholové dýchánky pod širým nebem, jak byl potlach chápán kdysi v našich trampských osadách. Bylo to slavnostní shromáždění, na kterém některý starší příslušník kmene rozdával ostatním všechno, co za celý život získal: šlupy a psy, zbraně a pokrývky zkrátka veškeré "bohatství", jež se mu podařilo nashromáždit a které dlouhá léta chystal k této vrocholné chvíli svého života. Nepochybně šlo o poslední zůstatek kmenového prvobytně pospolného hospodáře nia jakousi vzpomínku na doby, kdy všechno patřil všem.

Ještě dnes se v této oblasti konají slavnosti s podobnou náplní, ovšem deformovanou: kmen Kwakiutlů se předhání při potlachu v hýřivé a furiantské spotřebě vzácných a těžko dosažitelných lahůdek, až k pálení pokrývek, kánoí i vlastního domu.

... **SIOUXOVÉ** by byli velmi uraženi, kdyby je tak někde nazýval, a ruče by uháněli vyhrabat vtlečnou sekeru. Tento název, označující kmenový svaz Dakotů (tj. Spojenců), pochází z jazyka odžibvejských kmenů kočujících na východ od Dakotů, především kmene Kří, a znamená "nepřítel", ovšem s velkým hanlivým přídechem, asi jako "prevít" nebo "lotras". Začali ho používat bílí lovci, kteří od východu pronikali do indiánských teritorií a ptali se Odžibvejů, co jsou za jejich západní sousedé. A dozvěděli s e: ti mizerové - Siouxové. Anebo, podle jiných jazykovědců, ještě hůře - ty zmiže. Odžibvejsky totiž znamená výraz nadou-is-ijů zmiž což prý prostřednictvím francouzštiny jako Nadou-wessioux přešlo do obecného povědomí čtenářů indiánek a jiných zasvěcenců. **TOŽ UKÁZKA..**

Je zajímavé, že i silné indiánské kmeny a konfederace kmenů značně spoléhaly na "pomoc" některého z bílých spojenců. To je případ zániku Irokézké "Ligy" i pádu několika slavných náčelníků.

Tak Pontiac, náčelník Otavů, který soustředil u kanadské hranice značné síly Indiánů, aby stál na francouzské straně ve francouzsko-anglické válce, dovedl snížit celou řadu anglických operních bodů a pevností a umíněně obléhal po celých 6 měsících se svými náčelníky Detroit. Jeho tažení nazývají historici "bobří válkou", protože Francouzi Indiánům slibovali, že s nimi chtějí pouze obchodovat - a to s kožešinami bobrů, kdežto Angličané si dělali nárok na území. Pontiacem nejvíc potom zkrušila zpráva o míru v roce 1763, kdy poznal, že jeho válečné úsilí je marné. Za těchto bojů se také prakticky rozpadla říše Irokézů, protože v ní se některé kmeny připojily na tu, jiné na onu stranu.

Podobnou úlohu jako Pontiac sehrál později šonjanský náčelník Tekumseh (Metemor).

Když vypukla americká revoluce (1774), rozpadla se už sice Irokézká konfederace, ale přesto existovaly možnosti pro Indiány, jak si zachovat nezávislost. Této myšlenky se chopil Tekumseh a podal se mu sehnat 4000 válečníků (Dalavarové, Odšibvejové, Otto aj.) a chtěl založit unii, kde levná půda bude patřit všem a nebude jí možno prodat bez souhlasu všech. Hranicí se mělo stát údolí řeky Ohio.

Rozhodující bitvu na Tippecance však Indiáni vedení Tekumsehovým bratrem Tenkswatavou prohráli, neboť Tenkswatava neměl bojové zkušenosti a navíc jako indiánský "prorok" ujišťoval Indiány, že se od nich budou kulky bělochů odrážet a jim se nic nestane. Tím zdiskreditoval bratrovu myšlenku a Tekumseh sám potom padl v námořní bitvě roku 1812 v hodnosti britského generála.

A Tekumsehovým úsilím také končí definitivně jakékoliv snahy Indiánů o vytvoření takové síly, která by mohla sádnout nápor bělochů. Války samozřejmě pokračovaly dál, ale byly to už víceméně

jen vzpoury, které dříve či později americké vojsko krvavě potlačilo.

Po roce 1948, když jsou východní dmeny už pokořeny, vydávají se proudy krytých vozů na západ do prérií. První pohnutkou je nález zlata v Kalifornii ale potom už je to zakládání farem a rančů. Nastává éra vybíjení buvolů, zatlačování Indiánů do rezervací a jejich poslední léta svobody. Přesto však ješ zazářila některá indiánská jména slávou.

X

Prvním byl Sitting Bull (Sedící bizon), vůdce dakotského kmene Hunkpapu-Tetonů, který v roce 1876 porazil na říčce Little Big Horn kavalérii generála Custer, pronásledujícího jej, když Indiáni opustili rezervaci. Sitting Bull sám nebojoval, ale modlil se za úspěch bitvy. Po boji se podařilo části uprchlíků přejít se Sitting Bullem do Kanady. Sedící Bizon se však vázů vrátil; v roce 1890 byl potom zastřelen. O jeho pohnutém životě bylo už napsáno mnoho knih, protože se řadil k takovým postavám Západu jako např. Buffalo Bill, v jehož cirkuse také vystupoval. Z dalších dakotských náčelníků, kteří se účastnili vrzusušujících událostí kolem roku 1876, připomenme jména Skvrnitý ohon (Spotted Tail) a Rudý mrak (Red Cloud).

Tragickou cestu se svým lidem, která je znána "americkou anabazí", prošel náčelník Nez Percéů Josef. Také on opustil pro neustálé křiváky bělochů rezervaci a zamířil do Kanady. Přestože byli úplně obklíčení, ušli Indiáni se ženami a dětmi celých 1600 kilometrů, aby jim necelých 50 mil před hranicí zmařily čerstvé posily vojáků žádný únik.

Věčným rebelem, udržujícím v hrůze dlouhou dobu mexické pohraničí, by l Geronimo. Také on uprchl r. 1881 z rezervace, ale převedl současně část kmen do neprostupných hor Sierry Madre na mexické straně. Kromě toho hořel nenávistí k bělochům, kteří zabili jeho matku, ženu a děti. Proto oplácel Geronimo ránu za ranou; loupil, přepadával, zabíjel. Nevzdal se ani tehdy, když se musel vrátit do rezervace. Znovu uprchl a téměř celý rok kladl odpor s hrstkou Apačů proti přesile 3000 vojáků!

Teprve v roce 1886, když mu byla slíbena bestrestnost a svobodný návrat do rezervace, se Geronimo vzdal definitivně. Bílí však slib nedodrželi - odvezli zajatce do pevnosti na Floridua kde je věznili.

celých 28 let. Geronimo tu zemřel r. 1909.

X

A TÍM KONČÍ

CELÁ INDIÁNSKÁ ABECEDA. /napsal Hulpač/

R E C E P T /Ilka/

Nevzhledný klobouk
a staré dříviny
na zádech torou
z teletiny
v očích stín oblohy
v srdci písní
o léku staletém
na každou tísn

to je lék vepsaný
do lesů, studánek
a ptačích hnízd
sedarmo pro všechny
kde v knize přírody
se naučili číst.

VOPILEC /datel/

pánové
hlavně nestrácet
humor
prohlašoval vopilec
ved ulepenýho stolu
pak mluvil ve lásce
smrti, kráse
i válku tam samotat
a byslel to vážně

tenkrát sme se smáli
nikde z nás nechápal...

stovky hvězd nad hlavou
pět kapek rosy
náladu toulavou
od divoké hudy
dlan plnou tonů
sladkého dřeva
nesbedný ohen
co jisker vedopád
do noci vlévá -

MYŠLENKY /DATEL/

co je sen
někdy se ptám
za dlouhých nocí
když jsem sám.
Přicházíš
jen lehce oděná
plná touhy
žít a milovat
bojt šťastná
kráske noci splosená
proč za svítání
odcházíš ?

Slyšel jsem, zjistil jsem, inserce, různé . . .

- - - - -

- chcete si nechat zahrát na přání FC a trampaké písničky ??? v čs. rozhlasě ???? napište si do brněnské redakce a pak poslouchejte v úterý 29.9.81 v 16.00 na VKV pořad "RYTMUS...."
- v úterý 1.9.81 od 16.00 hod vysílá na VKV Rytmus písně Fouc Mouk, Wabiho Důška a Rosy, Wabiho a Mikiho Ryvolů a Hobees, Pacifiku, Krajánků, Lokálky, Greenherns a Rangers.....
- Mirek Černý se Supraphonu uvažuje o vydání LP desky Wabiho Důška....
- Jiří Suchý se 1.10. dožívá 50 let...
- HOULA shání někoho na odberacu opravu magnetofenu a gramofenu....
- 19.9. odpoledne a večer se uskuteční koncert soutěže MS Písničky na teč, na Žofíně v Praze...
- Long vydal Písničky pardů 1-Žpěvy motýlí /Řešetlákeviny/. Připravuje se 2 - Brentosaří Nedvědiny
- Houla shání desku Martha Elefteriada - Kresby tuší, knihu Encyklopedie jazzu a populární hudby...
- znovu vyšla kniha O českých slanzích, kde je i část Sintova slangu trampského....
- VÍZVA: Jak možná víte, DÍM se stal putovním, což znamená, že každý číslu dělá někde jinej, kde má chuť, náladu, možnosti a nápady. Ústředí je pořád u Houly - a kde byste měl zájem udělat některý z dalších, osvěte se mi.
- RikiTapiovic Zuzka už byla na vandru /2 měsíce stará-nebe mladá?/, a to na táboře, jemuž Riki šéfoval....
- Houla sbírá a shání texty Wabiho a Mikiho Ryvolů a Kap. Kida. Kdo si myslíte, že máte některý mň známý, pošlete mu je. Bohatě se odmění !

SMĚSKA II.

- Slovenský trampský festival se bude konat v září nikoli v Handlovej, ale v Staré Turé...
12. - 13.9.
- Gasinka sbírá krabičky od sirek jakékoliv velikosti a jakéhokoli množství.
krabičky přímá pošlejte na adresu:
Jiří Černohlávek, Šiškova 1226, sídliště Kebylisy, Praha 6 /182 00/
- Billy Brawler má dvě auta /jestli je ještě nepredal/
- Řešetlák si páhyj.
- Limonádový Joe stále shání:
 - 1/ jakákoli razítka pro dekoraci tohoto plátku
 - 2/ mačetu
 - 3/ XV. pátnáctý díl sedláčkových hradů a tvrzí země české
 - 4/ filatelistický materiál všeho druhu - tzn. celé obálky i s razítky, stará alba známek nebo podobné věci.
- 4. - 6. září v Českém Krumlově je folkvý festival /Krumlovský letokruh/ v nově otevřené zámecké jízdárně...konferuje Vášek Souček a Mirek Kovářik.
- 12. září v Lokti - Loketský kotlík
- 17. října v Sokolově 15. podzimní Dostavník
- 10. října v Hejnicích /Jizerské hory/ bude první ročník trampské autorské přehlídky "Jizerská nota". Bude to vlastně ve Ferdinandově, což je 15 minut pěšky z Hejnic...

REDAKCE: Limonádový Joe
Josef Medlín - Vlastislavova 13, Praha 4 NUSLE
140 00

Konla

Cena nevyčísitelná
PATISK DOKÁZÁN !
Nerosšifuje PNS